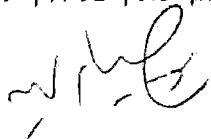

תצהיר

אני הח"מ ח"כ יוסף ג'בארין, נושא ת.ז. מס' [REDACTED] מאום אל פחם, לאחר שהוזהרתי, כי עלי לומר את האמת וכי אם לא אעשה כן אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, מצהיר בזאת כדלקמן:

- שמי יוסף ג'בארין, אני חבר כנסת מטעם הרשימה המשותפת. הנני נותן תצהירי זה בתמיכה לעתירה שמגישים ארגון עדאלה- המרכז המשפטי לזכויות המיעוט הערבי בישראל, והאגודה לזכויות האזרח לבית המשפט העליון, לפיה יורה בית המשפט על ביטולו של תיקון מס' 44 לחוק יסוד: הכנסת (להלן: התיקון) המאפשר לכנסת, בנסיבות מסוימות, להדיח חבר כנסת מכהן מתפקידו.
- הנני מצהיר כי התיקון הנ"ל יצטרף כעוד חלק במערך חקיקה אנטי-דמוקרטית ופעולות ציבוריות הננקטות בשנים האחרונות, אשר מכוונות כלפי המיעוט הערבי בישראל ונציגיו בכנסת ומטרתן הדרתנו מהמערכת הפוליטית וערעור על הלגיטימציה של ייצוג המיעוט הערבי בכנסת, במידה ועמדותי ודעותי אינן עולות בקנה אחד עם העמדות הדומיננטיות של הרוב השולט.
- בתגובה לאישור התיקון לחוק, מסרתי לתקשורת את תגובתי הנ"ל:
"החוק יהפוך אותנו, נבחרי המיעוט הערבי, לחברי כנסת על-תנאי. מעל ראשו תרחף מהיום והלאה חרב ההדחה מצד עמיתנו לכנסת המתנגדים לנו פוליטית, ואנחנו נתקשה לבצע בחופשיות את המשימה אליה נשלחנו על ידי ציבור הבוחרים שלנו. זוהי חקיקת אפרטהייד, שסוללת את הדרך לטרנספר פוליטי של נבחרי הציבור הערבי. הערב הזה ייזכר לדיראון עולם כאחד מרגעי השפל הנוראים של הכנסת, ושל הפוליטיקה הישראלית. גם אם הקואליציה תתקשה ליישם את החוק, הרי הוא יוצר אוירה רעה של הסתה ורדיפה כנגד חברי הכנסת הערבים."
- הן יוזמות החקיקה האנטי דמוקרטית והן השימוש התכופ בהליכי פסילה מכוח ס' 7א לחוק יסוד: הכנסת (להלן: "סעיף 7א") בוועדת הבחירות המרכזית בבחירות קודמות, יוצרים אווירה שבה אני ושאר חברי הכנסת הערבים הפכנו לנמענים מרכזיים להתנכלויות הרוב בכנסת בענייני פסילות והשעיות. הדבר נובע בין היתר מהתפשטות תופעת תיוג חברי הכנסת הערבים כ"אויבים" באופן שמצדיק את רדיפתם הפוליטית, רדיפה שכל מטרתה היא השתקת השיח הקורא להגנת הזכויות הבסיסיות של האזרחים הערבים וזכותם לייצוג פוליטי בכנסת.
- השימוש המתמשך בהליכי הדחה מכוח סעיף 7א והחלטות בית המשפט העליון אשר מבטלות פעם אחר פעם את הפסילות מעידים על כך כי החלטות וועדת הבחירות אינן מתבססות על בדיקה עניינית ואובייקטיבית של ראיות אלא על שיקולים פסולים שמבטאים את הרצון להכפיף את הפעילות הפוליטית בקרב האוכלוסייה הערבית לפיקוחו של הרוב היהודי בכל מחיר. השימוש האנטי דמוקרטי והגורף בכלי הפסילה מבטא את מטרת הקואליציה לנצל את יתרוננו של הרוב הפוליטי בכדי לדכא כל ביטוי או מתאה הנוגעים לנושאים שנמצאים במחלוקת ציבורית, ושאינם מקובלים על הרוב השולט.
- התיקון הנ"ל יוצר מצב של אי בהירות בנוגע למרווח חופש הביטוי של חברי הכנסת בכלל, וחברי הכנסת הערבים בפרט. כך, חוסר הבהירות מביא לריסון יתר המונע מאתנו לפעול באופן חופשי, לייצג באופן ראוי את בוחרינו ולתרום את תרומתנו לשיח הציבורי בכל הנוגע למצוקתו של המיעוט אותו אנו מייצגים, וכן לנושאים השנויים במחלוקת. לכן, ומכיוון שאין כל דרך לדעת

"מה מותר" ו"מה אסור", ח"כ המבקש לעמוד בקביעות חוק יצטרך להשתמש בשיח אנמי וכללי לא יוכל להעביר את המסרים שלו, או ~~לשנות~~ לשנות. האיום המתמשך שכל פעולה או ביטוי לא פופולרי וכל הבעת עמדה שאינה מנת חלקו של הרוב יכולים להוביל לפתיחת הליך הדחה, מרוקן מתוכן את החסינות של חברי הכנסת, שהינה חיונית במיוחד לנציגי המיעוט בהיותה מונעת התנכלות ממוקדת של הרוב השולט בנציגי המיעוט. מציאות כזו סותרת את תפקיד הכנסת כבית המחוקקים לספק במה לנציגי המיעוט כדי להעלות על סדר היום עניינים הנוגעים לקבוצה שאנו מייצגים ולמעשה מגבילה את מרווח הפעילות הפוליטית שלנו בבית המחוקקים.

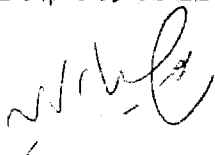
7. תוצאה זו אינה מתרחשת רק אם הליך ההדחה שבחוק מופעל, ושבסופו של הליך חבר הכנסת מודח, אלא עצם קיומו של הליך זה והאפשרות שיהווה כלי בידי הרוב שיאיים בהפעלתו בכל פעם שהתבטאויותינו יהוו על פי דעתו הפרה לאיסור הקבוע בדין, ימנע מאיתנו לפעול באופן חופשי במסגרת תפקידנו. החשש מפני הדחה מתעצם נוכח האווירה המתלהמת שהולכת ומתחזקת בכנסת עם הזמן ושאת השלכותיה ניתן לראות בפניות החוזרות ונשנות אל הגורמים המשפטיים בדרישה להעמיד לדין או לשלול את אזרחותם של חברי כנסת ערביים בגין "הסתה לטרור", או בגין ביטויים פוליטיים שונים.

8. כתוצאה מכך, סכנת ההדחה המתמשכת גורמת לנו לשקול רבות אם ובאיזה צורה נוכל להביע את עמדותינו בנושאים מסוימים; והאם ישנה אפשרות שמעשה מסוים יתפרש על ידי הרוב כלא לגיטימי ושבגינו יופעל הליך ההדחה. כדי לא להסתכן בהדחה, אנו נידרש כל הזמן ליצור איזונים מלאכותיים בהתבטאויות שלנו ובפעילותנו, שלרוב יובילו לפגיעה בשיח הקורא לשוויון זכויות המיעוט הערבי בישראל או כל התנגדות למדיניות השלטון.

9. כך, מתן הכשר לרוב הפוליטי בכנסת לקבוע את גבולות המותר והאסור בפעילות חברי הכנסת מהווה התערבות גסה בשוויון בין חברי הכנסת וביכולתם לפעול באופן שווה ולמלא את תפקידם לשכנע את הציבור בצדקת דרכם.

10. המציאות הפוליטית החברתית הנוכחית במדינה וכן ניסיון העבר מלמדים כי תוצאה של פתיחה בהליכי הדחה לפי החוק הינה תוצאה צפויה שיוצרת סיכון ממשי להדחת חברי כנסת ערבים. הלך הרוח בחברה הישראלית בכלל, ובכנסת בפרט, מצביע על מגמה שמקשרת בין מאבקים שחברי הכנסת הערבים מנסים לקדם בעניין זכויות המיעוט הערבי בישראל ומאבקים כנגד הכיבוש בגדה המערבית ובעזה, לבין "הסתה ותמיכה בטרור". בשל הפערים בהשקפות העולם של ח"כ ערבים לבין הרוב הפוליטי בכנסת באשר לסכסוך הישראלי-פלסטיני ולמעמד המיעוט הערבי בישראל, פעולות והתבטאויות לגיטימיות וחוקיות של חברי כנסת ערבים מתפרשות באופן מעוות ונתפסות כחלק מפעילות בלתי לגיטימית של ניצול לרעה של המעמד שלנו בכנסת ומוצגות כפעילות למטרות בלתי חוקיות של "הסתה לאלימות". זאת ועוד, קל יותר להשיג רוב בהצבעה על פתיחת הליך הדחה נגד ח"כ ערבי שהתבטאויותיו או מעשיו הוצגו באופן מסולף, בגלל ההסכמה הרווחת לפיה מי שמצביע כנגד פתיחת הליך כזה ייתפס כתומך במעשיהם והתבטאויותיהם של חברי כנסת ערבים ואף נאלץ לשלם מחיר פוליטי אישי כבד במפלגתו או בין ציבור בוחריו.

11. בהעדר מסגרת אובייקטיבית והוגנת, הליך ההדחה אינו יכול להיות מבוסס על שיקולים עניינים ועל כן אינו יכול להתנהל בצורה הוגנת, זאת משום שמדובר בשיפוט פוליטי שמבוסס על שיקולים

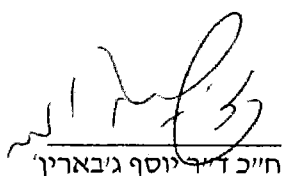
אלקטוראליים ולא על בחינה עניינית של ראיות. כך, האיום בפתיחה בהליך הדחה כנגד חברי כנסת ערבים ינוצל להשגת יעדים פוליטיים פסולים ולהשתקת כל קול המתנגד למדיניות הממשלה, במיוחד כשמדובר במדיניותה בכל הנוגע לשטחים הכבושים משנת 1967. הלכה למעשה, האיום בהליך ההדחה מתנה את זכות הייצוג של הערבים בכנסת ב"התאמת" מאבקם והשיח שלהם למסגרת שהרוב קובע. זה נכון הן בנוגע לפתיחת הליך ההדחה והן לניהול ההליך עצמו, שאינו יכול להתבצע במנותק משיקולים מפלגתיים ושיקולים פוליטיים פסולים.

12. השימוש בכלי ההדחה כלפי חברי הכנסת הערבים, שהם ממילא לעולם לא צד לקואליציה מסיבות ברורות, יכולה להביא לרווח פוליטי פסול. לכן, אין ספק שההליך יופעל כעוד כלי פוליטי סלקטיבי שנועד ל"טפל בנו", חברי הכנסת הערבים. בנוסף לכך, מובן כי הליכי ההדחה משתלמים פוליטית לחברי כנסת רבים בכך שעצם הנקיטה בהליך זה מחייבת "לבחור צד" - ובסוף, תמיד אפשר להאשים, אם ההליך ייכשל, את מי שמתנגד לפתיחת ההליך, באם מדובר בחברי כנסת, היועץ המשפטי לממשלה או בית המשפט העליון.

13. החוק הנ"ל פוגע ביכולתי כחבר כנסת להבטיח ייצוג הוגן ואפקטיבי של החברה הערבית בכנסת, וייצוג הערכים של זכויות אדם, זכויות מיעוטים, ודמוקרטיה. החוק מעמיד את שאלת הדחת חברי הכנסת לשיפוט הרוב והעניין יהיה אסיר הכוח הפוליטי ובכך מסיט את משאביו, מאמצינו וזמננו מעבודה למען הציבור אל התמודדות והתעסקות בהתנכלויות מצד הרוב השולט, שמבקש לכפות, התאמת המאבק הפוליטי שלנו. זוהי דורסנות הרוב במיטבה, ודיכוי המיעוט במלוא עוצמתו.

14. חוק ההדחה הפך לכלי רדיפה פוליטית שמאיים על חופש הביטוי וחופש הפעילות הפוליטית שלנו. אני רואה בדאגה רבה כיצד אנו נרדפים ומאוימים בכנסת בשל עמדותינו המשקפות עמדות אופוזיציוניות.

15. זהו שמי זו חתימתי ותוכן תצהירי אמת.

ח"כ ד"ר יוסף ג'בארין

אישור

אני הח"מ, עו"ד וסים חוסרי, מאשר בזה כי היום 28.12.2016 הופיע בפני ח"כ ד"ר יוסף ג'בארין, שהזהרתה בפני בתעודת זהות מס' [REDACTED] ולאחר שהזהרתיו כי עליו להצהיר את האמת אחרת יהא צפוי לעונשים הקבועים בחוק, אישר את תצהירו דלעיל וחתם עליו בפני.

